

budt Arbejde. Denne Sag har saa været behandlet af Arbejdsløshedsnævnet og -inspektoratet og er sluttelig havnet hos mig, efter at Nævnet, der, som bekendt, bestaar af Medlemmer af alle politiske Partier, enstemmigt havde givet Arbejderne Medhold i deres Arbejdsvægring. Efter denne Kendelse fra Nævnets Side kan jeg ikke sige andet, end at jeg har forholdsvis let ved at give de paagældende Medhold og vil ogsaa finde det rimeligt i Hovedsagen at gøre det.

Saa siger man videre som Angreb paa Arbejdsløshedsunderstøttelsen: Men disse Kasser, denne Understøttelse benyttes til at understøtte ulovlige Strejker, det er Statssyndikalisme; og naar man svarer, at det er ikke rigtigt, saa siger de: Ja i det mindste støttes disse Strejker da indirekte; thi de, der ellers kunde optage det nedlagte Arbejde, faar dog Understøttelse.

Maa jeg først sige et Par Ord om Begrebet: ulovlige Strejker. Jeg er absolut Modstander af Systemet Strejker paa Trods af Overenskomster og Aftaler, og det gælder ogsaa mit Parti, og det gælder Hovedorganisationen af Fagforbundene her i Landet. Arbejdernes Organisationer er vokset op og har udviklet sig netop paa Basis af Overenskomstsyste­met, og Arbejderklassen er naaet vidt frem netop ved at vise Respekt for indgaaede Aftaler; thi det gav ogsaa en Ret til fra Arbejdernes Side at kræve Respekt fra den anden Parts Side. Det er jo imidlertid erkendt, ogsaa ved den faste Voldgiftsrets Kendelse, at Forudsætningerne for en Overenskomst kan bryde, og saa er det forsvarligt at søge Ændringer indført i Overenskomsten. Bristede Forudsætninger for indgaaede Overenskomster har jo desværre kunnet noteres i vid Udstrækning i disse Aar paa Grund af den vanvittige Prisstigning, som fra Dag til Dag kulkastede alle Aftaler eller Forudsætninger for Aftaler om Lønvilkaar for Arbejdere. Det er derfor forstaaeligt, at naar Forudsætningerne saaledes er bristet, har det fremkaldt Strid, naar Arbejdernes Modpart ikke vilde vise Forstaaelse overfor disse bristede Forudsætninger. Under Hensyn til de Forhold, som Prisstigningen har hidført, maa man jo ganske utvivlsomt, hvad man i øvrigt mener om Overenskomsters absolutte Bestaaen og Opretholdelse, erkende Berettigelsen af, at Forhandlinger bør optages ogsaa i en Overenskomstsperiode, og at Strejker ogsaa indenfor visse Grænser maa være berettigede, naar den anden Part ikke viser fornøden god Villie

til at genoprette den Forudsætning, der er bristet: at Arbejderen ved sit Arbejde skal kunne tjene, hvad der er nødvendigt til Livets Ophold. Der har utvivlsomt i disse Aar været Lejligheder, hvor Strejker ikke var paakrævede. Men man kan naturligvis ikke ved Bedømmelsen af disse Strejker, disse Ulovligheder, se bort fra den Paavirkning, som Krigen har øvet paa Sindene; heller ikke maa man overse, at Eksempler fraoven kan have øvet Indflydelse, og endelig har ogsaa en demagogisk og organisationsfjendtlig Bevægelse over hele Verden bidraget til Forvirring af Begreberne. Jeg har aldrig undladt at advare imod Overenskomstsbrud, og jeg vil ikke blive træt af at foreholde mine Klassefæller Arbejderne, at de bør afholde sig fra at nedbryde det Retsbegreb, som hver Overenskomst er bygget over; og naar jeg gør dette, tilstaar jeg gerne, at min Advarsel navnlig fremkommer, fordi jeg forudser den største Skade for Arbejderne selv, hvis Respekten for Overenskomster nedbrydes. En kort Stund kan det maa­ske betale sig, men Arbejderne bør ikke indstifte en Tilstand, som kan blive anvendt mod dem selv i Perioder, hvor den anden Part føler sig stærk nok til, paa Trods af Aftaler, der er indgaaede med Arbejderne, at gennemføre den Opfattelse af Overenskomsten, som er hans.

Og da jeg altsaa nærer den her fremsatte Overbevisning med Hensyn til Strejker og nærer en absolut Uvillie overfor, hvad der med Rette kan betegnes som overenskomsts­tridige Handlinger, har jeg heller ikke følt mig opfordret til at drive den saakaldte Statssyndikalisme, de ulovlige Strejker er aldeles ikke blevet støttet, saaledes som man har villet give det Udseende af. Man har her og andetsteds talt om Havnearbejderne i Forbindelse med hele Omtalen af Arbejdsforholdene og Arbejdsløshedsunderstøttelsen, men jeg maa dog, om end det modsatte ikke er blevet sagt, for alle Tilfældes Skyld oplyse, at Havnearbejderne i København ikke har oppebaaret Understøttelse af Arbejdsløshedskasserne, Understøttelserne der er den 23. April standset af helt andre Aarsager, nemlig fordi der ikke kunde opnaas Enighed om et Kontrolsystem, og man hævdede fra Ministeriets Side, at Kontrol skulde der være; vilde man ikke underkaste sig den betryggende Kontrol, som vi ønskede gennemført i et Reglement, standsede Understøttelsen, og det skete.

Efter den Tid er disse forskellige Strejker kommet, men der har aldeles ikke